

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně:

I. K.

bytem X

zastoupena advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem

sídlem Rumunská 1720/12, Praha 2

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení,

Křížová 1292/25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2024, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne **11. 9. 2024, č. j. X**, se **ruší** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni **náhradu nákladů řízení ve výši 3 146,- Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení

ze dne 29. 10. 2020, č. j. X, kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod. Žalovaná vycházela ze závěrů posudkové služby. Dle posudku lékaře první instance IPZS ze dne 7. 5. 2024 byla konstatována míra poklesu pracovní schopnosti 15 % při zařazení do položky 4a kap. VI přílohy k vyhlášky č. 359/2009 Sb. a navýšeno bylo dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 5, celkově tedy 20 % a nebyla konstatována invalidita. Dle posudku lékaře námitkového oddělení IPZS ze dne 28. 8. 2024 byla konstatována míra poklesu pracovní schopnosti 15 % při zařazení do položky 4a kap. VI přílohy vyhlášky a to beze změny dle § 3 či 4 citované vyhlášky a nebyla konstatována invalidita. Dle opravného posudku lékaře námitkového oddělení IPZS ze dne 28. 8. 2024 byla konstatována míra poklesu pracovní schopnosti 15 % při zařazení do položky 4a kapitoly VI vyhlášky.

2. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.
3. Podle § 39 odst. 1 ZDP: *„Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“*
4. Podle § 39 odst. 2 ZDP: *„Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.“*
5. Podle § 39 odst. 3 ZDP: *„Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“*
6. Podle § 39 odst. 4 ZDP: *„Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.“*
7. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
8. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně si soud vyžádal u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze (dále jen „Posudková komise“) odborný

lékařský posudek. Posudková komise v posudku ze dne 13. 8. 2025 shledala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., přičemž se jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.

9. V daném případě posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře z oboru psychiatrie jednoznačně vymezila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně. Při vypracování posudku vycházela komise ze soudního spisu, spisu sociálního zabezpečení zdravotnické dokumentace praktického lékaře.
10. Podle komise se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž rozhodující příčinou byla epilepsie. Komise konstatovala, že stran epilepsie (s anamnézou pozorovaných záchvatů od 3 let věku) již sice nebyla ani podávána medikace potlačující záchvaty, nicméně zjištěn byl kognitivní deficit a to se zhoršenou adaptabilitou, takového rázu, že bylo možno konstatovat dostatečné naplnění posudkových kritérií položky 4b kapitoly VI s konstatováním míry poklesu pracovní schopnosti 35%, když dle vyšetření klinického psychologa ze dne 21. 6. 2024 již byla právě vedle sociální naivity a neobratnosti při kognitivním deficitu (označeném vedle další dokumentace také jako lehká mentální retardace) zdůrazněna zhoršená adaptabilita (v preambuli této položky pak je uveden mezi posudkovými hledisky i neuropsychický deficit), a to i při zohlednění recentního období přechodu do kalendářního věku dospělosti, byť další alterace uvedená v položce 4b kapitoly VI u posuzované nebyla zjištěna a nebylo možno konstatovat míru poklesu pracovní schopnosti na horní mezi položky. Dále případně zařazení do položky 8b kapitoly V by nevedlo ke konstatování vyšší míry poklesu pracovní schopnosti u posuzované bez posudkově dále významného psychiatrického postupu, a i v případě, že by bylo hodnoceno při poukazu na anamnézu epileptických záchvatů v prvé řadě ke kognitivnímu deficitu (při posudkovém rozlišování tíže kognitivního deficitu až ve smyslu mentální retardace v rámci postižení vrozeném či ve vymezeném období postnatálním, oproti afekcím v pozdějším věku) pak by nebylo možno hodnotit přes položku 1b kapitoly V přílohy vyhlášky. Platnost posudku komise stanovila do 8/2028 vzhledem k nízkému věku a dosud referovanému klinickému postupu, ke zhodnocení dalšího vývoje. Posuzovaná byla schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na duševní schopnosti podle § 5 vyhl. č. 359/2009 Sb. Komise konstatovala, že pro posuzovanou jsou nevhodné psychicky náročné práce. Komise shledala míru poklesu pracovní schopnosti o 35 % při zařazení do položky 4b kap. VI, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a byla zjištěna invalidita 1. stupně s datem vzniku invalidity 1. st. dne 21. 6. 2024.
11. Posudek obsahuje veškeré náležitosti, soud jej považuje za úplný a řádně odůvodněný. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobkyně, jako i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně není žádných pochyb. Soud proto z posudku posudkové komise vypracovaného v soudním řízení při rozhodování vyšel. Komisi byly zohledněny i doložené lékařské nálezy. Pokud dle posudku byla žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, je žalobou napadené rozhodnutí dotčeno vadou nezákonnosti, resp. nesprávně zjištěného skutkového stavu, proto jej soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.

12. V novém rozhodnutí je žalovaná povinna vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobkyně, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu, resp. závěry posudkové komise (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
13. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení za právního zastoupení - 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění do 31.12. 2024 po 1 000 Kč (tj. převzetí zastoupení, podání žaloby, neboť odměna advokáta je určena tarifní hodnotou 5 000 Kč, tedy 1 000 Kč za úkon (§ 9 odst. 2 advokátního tarifu - ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového, nemocenského a všeobecného zdravotního pojištění se považuje za tarifní hodnotu částka 5 000 Kč). K tomu rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení č. j. 6 Ads 209/2019 - 62 ze dne 10. 11. 2020 uvedl : *Zvláštní tarifní hodnota pro věci sociálního zabezpečení dle § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), obecně neporušuje zásadu rovnosti (čl. 1, čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) ve spojení s právem podnikat a právem získávat prostředky pro své životní potřeby prací podle čl. 26 odst. 1 a 3 Listiny.* Dále soud přiznal 2x režijní paušál po 300 Kč, včetně DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V Praze dne 24. 11. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce